

Τα σημάδια του επερχόμενου νέου «2008»

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 31 Οκτώβριος 2016 12:55 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 31 Οκτώβριος 2016 17:19

Τα σημάδια του επερχόμενου

νέου «2008»

«Έχω έρθει πάμπολλες φορές στις Βρυξέλες και ποτέ δεν συνάντησα τόσο «μαύρη διάθεση»». Έτσι προλόγισε μια γαλλίδα δημοσιογράφος, την ερώτησή της προς τον Μάρτιν Σουλτς, πρόεδρο του «Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», στα τέλη του Οκτώβρη 16, αποτυπώνοντας το κλίμα που επικρατεί στα κέντρα της «Ευρωπαϊκής Ένωσης».

«Και είναι πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που ίσως οδηγεί τους πιο απαισιόδοξους στο συμπέρασμα ότι βαδίζουμε αργά αλλά σταθερά στη διάλυση της Ενωμένης Ευρώπης και □ -στην καλύτερη περίπτωση- στην οικοδόμηση μιας Ευρώπης όπου η Γερμανία θα είναι απόλυτος κυρίαρχος του παιχνιδιού»

συμπληρώνει η συντάκτρια Α.Μ. της «Εφημερίδας των Συντακτών» που ήταν παρούσα στην συνέντευξη αυτή.

Δημοσιογραφικές υπερβολές μήπως; Σίγουρα όχι. Με μια βαθιά και εντεινόμενη κοινωνική αναταραχή και πολιτική καθεστωτική αστάθεια να κυριαρχεί στο σύνολο των ευρωπαϊκών χωρών, με τις βαριές πολιτικές και διαλυτικές οικονομικές συνέπειες του Brexit να ξετυλίγονται με αργό αλλά σταθερό ρυθμό, με τον «νότο» να στρέφεται ευθέως κατά του «βορρά» και με τις βαθιές «εθνικές» διαφορές να μεγαλώνουν σε ένταση και έκταση, το ευρωπαϊκό κεφάλαιο και το αντιδραστικό ιμπεριαλιστικό διευθυντήριό του, το αποκαλούμενο «Ευρωπαϊκή Ένωση», βολοδέρνει απεγνωσμένα να διατηρήσει την συνοχή του και να εξασφαλίσει την κερδοφορία των κυρίαρχων μονοπωλίων του στην παγκόσμια αγορά.

Ότι ακριβώς κάνουν όλα τα επιτελεία και οι κυβερνήσεις του παγκόσμιου καπιταλισμού. Αντιμέτωποι με την ιστορική παρακμή του σάπιου εκμεταλλευτικού τους καπιταλιστικού

Τα σημάδια του επερχόμενου νέου «2008»

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 31 Οκτώβριος 2016 12:55 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 31 Οκτώβριος 2016 17:19

συστημάτων και την βαθιά κρίση υπερπαραγωγής που συγκλονίζει τα θεμέλιά του, ανταγωνίζονται απεγνωσμένα και με κάθε τρόπο για τα συμφέροντα της δικής του, ο καθένας, ιμπεριαλιστικής κεφαλαιοκρατίας, με μοναδικό όπλο την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης και των άλλων εργαζομένων, την αφαίρεση όλου και περισσότερων πολιτικών, συνδικαλιστικών και οικονομικών εργατικών κατακτήσεων, με την αφαίμαξη του δημόσιου πλούτου, την καταλήστευση των πιο αδύναμων αντιπάλων, την κερδοσκοπική απορρόφηση, έως εξάντλησης, κάθε πλουτοπαραγωγικής πηγής στον πλανήτη.

Οι προσμονές τους για μια ουσιαστική ανάκαμψη –μετά την βαθιά ύφεση που ακολουθούσε την χρηματοπιστωτική κατάρρευση του 2008- αποδείχτηκαν φρούδες. Αυτή που τους προέκυψε, στα αναπόφευκτα πλαίσια του κύκλου της καπιταλιστικής οικονομίας, είναι μια ακόμα αναιμική «ανάκαμψη» που κινείται στα πολύ αδύναμα ποσοστά του 1 και κάτι τοις εκατό και που φαίνεται ότι θα είναι και πολύ βραχύβια, σαν τις προηγούμενες. Αφού, σύμφωνα με τις τελευταίες εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ και της ΕΚΤ, έχει ήδη μπει σε νέα φθίνουσα πορεία, χωρίς να καταφέρει να αγγίξει καν τις ζημιές και τα προβλήματα της προηγούμενης βαθιάς ύφεσης και συσσωρεύοντας νέες «δυνάμεις» για μια νέα πιο βαθιά και πιο τρανταχτή ύφεση και κρίση.

Το «όχημα» προς αυτή την νέα παγκόσμια ύφεση του καπιταλισμού φαίνεται να είναι ξανά το χρηματοπιστωτικό σύστημα και οι τράπεζες. Που, παρά τα ποσά τρισεκατομμυρίων που, η «διάσωσή» τους καταβρόχθισε από τα δημόσια ταμεία, (και τα οποία τα χρησιμοποίησαν κυρίως για να τα μοιράσουν ως μερίσματα και αμοιβές στους μετόχους τους και τους διευθυντές τους), συνέχισαν, με διάφορους τρόπους να διογκώνουν την «φούσκα» που γεννάει η παρασιτική και κερδοσκοπική λειτουργία τους.

Τράπεζες: Οι «μαύρες τρύπες» του ιμπεριαλισμού

Οι τράπεζες και ολόκληρο το χρηματοπιστωτικό σύστημα, οι φορείς του χρηματιστικού κεφαλαίου, που αλληλοσυνδέονται στενά μεταξύ τους και με κάθε οικονομικό τομέα,

Τα σημάδια του επερχόμενου νέου «2008»

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 31 Οκτώβριος 2016 12:55 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 31 Οκτώβριος 2016 17:19

αποτελούν τους βασικούς άξονες της καπιταλιστικής λειτουργίας στην ιμπεριαλιστική του φάση, στον μονοπωλιακό καπιταλισμό.

Όμως, ως κέντρα της κερδοσκοπίας και της παρασιτικής καπιταλιστικής λειτουργίας, λειτουργούν και ως «μαύρες τρύπες» του. Για να απορροφήσουν στα θησαυροφυλάκιά τους όλο και περισσότερο πλούτο της κοινωνίας, καταλήγουν να δημιουργούν τεράστιες «φούσκες» εικονικών κεφαλαίων, που, σκάζοντας, προκαλούν ένα ντόμινο καταρρεύσεων και παρασέρνουν μαζί τους στην καταστροφή ολόκληρη την οικονομία.

Αρκετές είναι αυτές που έχουν σημειωθεί μετά την μεγάλη κρίση του '73, που έβαλε και τέλος στη μεταπολεμική ανάπτυξη, της τροφοδοτημένης από τις τεράστιες καταστροφές του 2ου παγκοσμίου πολέμου. Οι πιο γνωστές απ' αυτές είναι η τραπεζική κρίση του 1989 στις ΗΠΑ, γνωστή και ως «Savings-and-Loan-Crisis» στην διάρκεια της οποίας έκλεισαν 1.000 πιστωτικά ιδρύματα και με συνολικές ζημιές 150 δις δολάρια, με τα 125 από αυτά να αφορούν το δημόσιο. Μεγαλύτερη και πιο καταστροφική από αυτή ήταν η επόμενη, του 2008, με την τρομακτική τραπεζική κατάρρευση να συνοδεύεται από μια βαθιά χρηματοπιστωτική κρίση και με ζημιές που είναι αδύνατο να υπολογιστούν ακόμα.

Σήμερα, οκτώ χρόνια μετά την τελευταία τραπεζική κατάρρευση του 2008, οι ΗΠΑ, η Ευρώπη, η Ιαπωνία, και όλες οι άλλες μικρότερες καπιταλιστικές οικονομίες αποδειχνονται τελείως ανήμπορες να αντιμετωπίσουν την τραπεζική κρίση και έχοντας εξαντλήσει, ήδη, όλα τα όπλα που διέθεταν, χωρίς κανένα αποτέλεσμα, οι τράπεζες συνεχίζουν να είναι ακόμα πιο βαθιά στην ίδια κατάσταση κρίσης και η απειλή για μια νέα αφάνταστα μεγαλύτερης κρίσης τραπεζικών καταρρεύσεων να πλησιάζει όλο και περισσότερο.

«Ε.Ε.»: □ **Τραίνο με χαλασμένη «ατμομηχανή»**

Στην Ευρώπη, στην πιο προχωρημένη τέτοια θέση βρίσκεται το καμάρι της «ατμομηχανής»

της ευρωπαϊκής οικονομίας, του γερμανικού καπιταλισμού, η Deutsche Bank. Ο τραπεζικός αυτός κολοσσός, που το πάγιο ενεργητικό του ξεπερνά το μισό ΑΕΠ της Γερμανίας, εκτεθειμένος στην παγκόσμια αγορά των παραγώγων με 54 τρισεκατομμύρια ευρώ και των κρατικών ομολόγων με 9,6 τρις ευρώ, είναι βαριά άρρωστος. Ο αποκαλούμενος «βράχος» του γερμανικού ιμπεριαλισμού είναι μια «μαύρη τρύπα» 35 τρισεκατομμυρίων ευρώ ακάλυπτων τοξικών τραπεζικών «προϊόντων» και αποτελεί την νέα «Lehman Brothers» του 2008, αλλά με πολύ χειρότερους όρους. Τότε, που η αμερικάνικη τράπεζα χρεοκόπησε κάτω από το βάρος της «φούσκας» δανείων που είχε δημιουργήσει και έγινε η αφορμή για το χρηματοπιστωτικό κραχ, είχε ένα δείκτη «μόχλευσης» (δηλαδή το ύψος των κάθε μορφής δανείων που έδινε με βάση το 1 δολάριο που διέθετε) ήταν 1:32. Σήμερα ο δείκτης αυτός για την Deutsche Bank είναι στο 1:105 (!!). Και, όπως υπολογίζεται, αν υποχρεωθεί να αποσβέσει μόλις το 1% των δανείων της, θα πτωχεύσει.

Στα μέσα του Σεπτεμβρίου, η παγκόσμια αυτή «φούσκα» έφτασε πολύ κοντά στην έκρηξη, όταν η αμερικάνικη κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι επέβαλε στην γερμανική τράπεζα το υπέρογκο πρόστιμο των 14 δισεκατομμυρίων δολαρίων, «για την πώληση με παραπλανητικό τρόπο τιτλοποιημένων στεγαστικών δανείων». Όταν το αποθεματικό που είχε δημιουργήσει η τράπεζα για τέτοιες νομικές ποινές έφτανε μόνο στα 4,9 δις δολάρια, το πρόστιμο των 14 δις \$, πυροδότησε άμεσα την χρεοκοπία της, αφού η μετοχή της κατέρρευσε και η γερμανική κυβέρνηση, αμήχανη, αρνείται να παρέμβει επίσημα για την σωτηρία της. Το φυτίλι της κατάρρευσης έσβησε και το νέο τρομακτικό παγκόσμιο τραπεζικό ντόμινο σταμάτησε, προσωρινά, μόνο με την πυροσβεστική παρέμβαση του υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ που με την δήλωση ότι «οι τράπεζες μπορεί να μειώσουν τα πρόστιμα αν συνεργαστούν με τις αρχές» επανέφερε την μετοχή της Deutsche Bank στο «πράσινο». Τώρα, οι εκπρόσωποι της τράπεζας, μετά την αρχική άρνησή τους να δεχτούν το πρόστιμο και να διαπραγματευτούν με την αμερικάνικη κυβέρνηση, βρίσκονται στις ΗΠΑ και παζαρεύουν μήπως και το κατεβάσουν στα 7 δις δολάρια. Στο ύψος δηλαδή των προστίμων που επιβλήθηκαν, για τον ίδιο λόγο, στις αμερικάνικες Citigroup (7 δις. \$), Goldman Sachs (5,06 δις. \$), Morgan Stanley, Credits Suisse, HSBC και UBS.

Ωστόσο, παρά την προσωρινή αυτή αναστολή, το βασικό πρόβλημα της «φούσκας» που αντιμετωπίζει ο τραπεζικός γερμανικός κολοσσός, συνεχίζει να φουσκώνει και οι αφορμές να σκάσει θα γίνονται όλο και περισσότερες. Όπως ήδη έχει γίνει γνωστό, μέχρι το φθινόπωρο του 2017, το μεγαλύτερο μέρος των δανείων του καθίσταται ληξιπρόθεσμο και θα πρέπει να τα αναχρηματοδοτήσει με 151 δις €, – κάτι φυσικά που δεν θα είναι και πολύ εύκολο να το κάνει, αφού όλοι γνωρίζουν, πλέον, τα τεράστια προβλήματα της.

Το γερμανικό τραπεζικό αυτό «διαμάντι», η Deutsche Bank, αυτή η «παραφουσκωμένη» ωρολογιακή βόμβα της χρηματοπιστωτικής λαμογιάς και κερδοσκοπίας, έρχεται να προστεθεί στα άλλα δύο «φωτεινά σύμβολα» συστηματικής απάτης του γερμανικού

ιμπεριαλισμού. Της αυτοκινητοβιομηχανίας Volkswagen και της Siemens στον χώρο της τεχνολογίας. Που μαζί με την άλλη μεγάλη γερμανική τράπεζα Commerzbank που (με συντελεστή μόχλευσης 1:70) φιγουράρει στην πέμπτη θέση του τελευταίου (29/7/2016) Πίνακα «Συστημικού Ρίσκου» των ευρωπαϊκών τραπεζών δείχνουν ότι η ευρωπαϊκή «ατμομηχανή» της γερμανικής οικονομίας είναι τελείως διάτρητη και χάνει πίεση από πολλές μεριές. Και η κερδοσκοπία εις βάρος άλλων περιφερειακών ευρωπαϊκών χωρών, επιχειρήσεων και λαών δεν είναι πλέον αρκετή για να διασφαλίσει τα εταιρικά κέρδη στη μητρόπολη του ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Η τελευταία πρόταση του γερμανού οικονομολόγου της Deutsche Bank για την δημιουργία από την «Ευρωπαϊκή Ένωση» ειδικού ταμείου 150 δις ευρώ για την ανακεφαλαίωση των ευρωπαϊκών τραπεζών, (πίσω από την οποία φαίνεται να είναι η γερμανική κυβέρνηση) δεν είναι παρά προσπάθεια μεταβίβασης των ασήκωτων βαρών της τράπεζας στις πλάτες των άλλων χωρών.

Αλλά δεν είναι μόνο οι γερμανικές τράπεζες. Ο ευρωπαϊκός ιμπεριαλισμός είναι φορτωμένος με πολλές ακόμα τραπεζικές «μαύρες τρύπες. Η βέλγικη Dexia που έχει ήδη χρεοκοπήσει, η μεγαλύτερη ιταλική τράπεζα UniCredit (η οποία έχει στην ιδιοκτησία της τη μεγαλύτερη αυστριακή, με σημαντικότερη δραστηριότητα στη Γερμανία, μετά την εξαγορά μεγάλων γερμανικών τραπεζών), η άλλη ιταλική Monte dei Paschi που σύντομα δεν θα αποφύγει την χρεοκοπία (με την Barclays να υπολογίζει ότι πρέπει να αυξήσει τα ίδια κεφάλαια της κατά 7 δις €, για να μπορεί να καλύπτει τις υποχρεώσεις της). Αυτές οι 3, μαζί με τις 2 προαναφερθείσες γερμανικές, αποτελούν την κορυφαία πεντάδα «υψηλής τραπεζικής επικινδυνότητας» και είναι δυναμίτες με αναμμένο φυτίλι που απειλούν, ανά πάσα στιγμή, να τινάξουν στον αέρα ολόκληρο το σαθρό ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα.

ΗΠΑ: Γίγαντας με πήλινα πόδια

Τα επιτελεία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, γνωρίζοντας ότι οι παγκόσμιες συνέπειες που θα έχει η κατάρρευση μιας από τις επισφαλείς ευρωπαϊκές τράπεζες θα έχει καταλυτικές επιδράσεις πρώτα απ' όλα πάνω στο δικό τους χρηματοπιστωτικό σύστημα και στα παγκόσμια συμφέροντά τους, κρούουν απεγνωσμένα την καμπάνα του κινδύνου, ζητώντας απελπισμένα από το διευθυντήριο του ευρωπαϊκού κεφαλαίου να πάρει όσο γίνεται γρηγορότερα μέτρα. **«Το περιστατικό (της Deutsche Bank) αποτυπώνει την**

αποτυχία της Ευρώ πης να πάρει ένα σημαντικό μάθημα από την τελευταία κρίση... η περιοχή του ευρώ χρειάζεται απεγνωσμένα καλύτερα κεφαλαιοποιημένες τράπεζες όχι μόνο για να αποφύγει την καταστροφή αλλά και για να βοηθήσει να «θεραπευτεί» η παραπαίουσα οικονομία της...»

γράφει το Bloomberg View απεικονίζοντας τον κεντρικό άξονα των αμερικάνικων «παραινέσεων».

Αλλά εδώ ισχύει το «δάσκαλε που δίδασκες...». Η «διάσωση» των αμερικάνικων τραπεζών, με ζεστό κρατικό χρήμα τρισεκατομμυρίων δολαρίων όχι μόνο δεν κατάφερε να λύσει το πρόβλημα (οι αμερικάνικες τράπεζες, οι κολοσσοί αυτοί της χρηματοπιστωτικής απάτης, δεν είναι καθόλου σε καλύτερη κατάσταση από αυτή των τραπεζών του ευρωπαϊκού κεφαλαίου) αλλά κατέστησε τις ΗΠΑ ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα για την παγκόσμια οικονομία. Το συνολικό χρέος της «υπερδύναμης» ανέβηκε στο **360% του ΑΕΠ** της, που σε αξία σημαίνει πάνω από

60 τρισεκατομμύρια δολάρια

, σχεδόν όσο το παγκόσμιο ΑΕΠ. Η μείωσή του στο 350%, κατά την διάρκεια των τελευταίων χρόνων, δεν μειώνει καθόλου την σημασία που έχει το τρομακτικό του μέγεθος για την αμερικάνικη και παγκόσμια οικονομία. Και κυρίως δεν απομακρύνει στο ελάχιστο την απειλή που εγκυμονεί για μια νέα κρίση πολύ μεγαλύτερη του 2008.

Η **BIS**, (που είναι η κεντρική τράπεζα όλων των κεντρικών τραπεζών), κατηγορεί κυρίως την αμερικάνικη Κεντρική Ομοσπονδιακή τράπεζα **FED** (και δευτερευόντως ορισμένες άλλες κεντρικές τράπεζες του πλανήτη), ότι με τον τρόπο που «διέσωσαν» τις τράπεζες από την κατάρρευση του 2008 προκάλεσαν

«ανεύθυνη “διαστρέβλωση” των χρηματοοικονομικών κύκλων»

, με βασικές συνέπειες την ακόμα μεγαλύτερη διόγκωση των χρηματοπιστωτικών «φουσκών», την διεύρυνση του χάσματος και της αστάθειας της χρηματοοικονομικής λειτουργίας σε σχέση με την πραγματική οικονομία και την υπερχρέωση πολλών χωρών. Ότι με τον τρόπο αυτό, ξεκίνησαν

«το ίδιο εγκληματικό παιχνίδι από την αρχή»

«Ένα καινούριο χρηματοπιστωτικό όργιο»

με πρωταρχικό σκοπό

«ξανά την μεταφορά πλούτου στο 0,1% των αμερικανών ν, από το υπόλοιπο 99,9%»!

Και

προειδοποιεί ξανά ότι ο κίνδυνος ενός «κραχ του χρηματοπιστωτικού συστήματος τεραστίων διαστάσεων» είναι μεγαλύτερος από ποτέ»

(Τα στοιχεία και οι αναφορές της BIS αντλήθηκαν από άρθρα του site mikrometoxos.gr)

Η σημαντική επιβράδυνση της αναιμικής (αλλά ισχυρότερης της ευρωπαϊκής) ανάκαμψης της αμερικάνικης οικονομίας, που καταγράφεται με το τέλος του Γ τριμήνου 2016 –με τις βιομηχανικές παραγγελίες να μειώνονται σε ετήσια βάση κατά 5,6%- ενισχύει τις αστάθειές της και χύνει περισσότερη «βενζίνη» στα θεμέλια της οικονομίας, που μπορεί να εκραγεί σε μια νέα μεγάλη κρίση, απροσδιόριστων σε μέγεθος συνεπειών, από οποιαδήποτε σπίθα που θα προκληθεί στις ΗΠΑ, στην Ευρώπη ή οπουδήποτε αλλού στον κόσμο.

Οι βαθύτερες αιτίες

Οι διάφορες αλληλοσυγκρουόμενες φόρμουλες πολιτικής που προτείνονται από τα διάφορα αστικά επιτελεία και τους διεθνείς οργανισμούς τους, για την «αντιμετώπιση» της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης μέσω υψηλότερων ή χαμηλότερων επιτοκίων, με «πιστωτική χαλάρωση» ή «δημοσιονομική αυστηρότητα και πειθαρχία», με «νεοφιλελεύθερα» ή «νεοκεϋνσιανά» μοντέλα, δεν είναι παρά επιφανειακά και πρόσκαιρα γιατροσόφια, που, από διαφορετικούς δρόμους, στο τέλος **καταλήγουν να ενισχύουν τις θεμελιακές βάσεις της καπιταλιστικής κρίσης.**

Την ανικανότητα του σάπιου και παρασιτικού μονοπωλιακού καπιταλισμού να βάλει σε κίνηση τις τεράστιες παραγωγικές δυνατότητες που ο ίδιος προκάλεσε. Την αγεφύρωτη αντίθεση των αστικών σχέσεων παραγωγής με το μέγεθος και την έκταση των παραγωγικών δυνάμεων. Την αδυναμία της καπιταλιστικής ατομικής ιδιοκτησίας και των αστικών εθνικών συνόρων να εξασφαλίσουν την αναγκαία διεύρυνση και παραπέρα ανάπτυξή τους.

Είτε με τις πρόσκαιρες και αναιμικές ανακάμψεις του οικονομικού κύκλου είτε με τις όλο και πιο άγριες και βαθιές διαδοχικές υφέσεις του και κρίσεις, το σάπιο και ιστορικά ξεπερασμένο καπιταλιστικό σύστημα, στο αέναο κυνήγι του για μεγάλωμα των κερδών του κάθε

καπιταλιστικού μονοπωλίου ή

κεφαλαιοκράτη, θα σέρνει την παγκόσμια οικονομία και ολόκληρο τον πλανήτη, στην διάλυση και αχρήστευση των παραγωγικών δυνατοτήτων της ανθρωπότητας, στην μια καταστροφή μετά την άλλη, συσσωρεύοντας με όλο και μεγαλύτερη ταχύτητα τον κοινωνικό πλούτο που παράγεται από την σκληρή δουλειά των εργαζομένων σε όλο και λιγότερα χέρια κεφαλαιοκρατών. Σκορπώντας στους εργαζόμενους και ολόκληρη την κοινωνία μεγαλύτερη φτώχεια, εξαθλίωση και ανεργία, μεγαλύτερη εκμετάλλευση, καταπίεση και στερήσεις, περισσότερες φρικαλεότητες και πιο εκτεταμένους πολέμους.

Τα σημάδια του επερχόμενου νέου «2008»

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 31 Οκτώβριος 2016 12:55 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 31 Οκτώβριος 2016 17:19

Η εξουσία της εργατικής τάξης και η οικοδόμηση του σοσιαλισμού, με την κοινωνικοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων και τον σχεδιασμό της παραγωγής τους με βάση τα συμφέροντα των εργαζομένων και της κοινωνίας κάτω από την διεύθυνση των ίδιων των εργαζομένων αποτελεί την μοναδική λύση και προοπτική για την οικονομία, την κοινωνία και ολόκληρο τον πλανήτη.

Σταθάτος Χ.